

Dzień

Pomocza

8 stron
Cena 10 **

DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — DZIEŃ BYDGOSKI ILUSTROWANY — GAZETA GDANSKA
DZIEŃ KOCIEWSKI — GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA
DZIEŃ TCZEWSKI ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGLEŃSKA — — —

REDAKCJA: Toruń, ul. Bydgoska 56, telefony 29-90, 29-01, 29-02, 29-50 (nocny). — **ADMINISTRACJA:** Toruń, ulica Bydgoska 56, telef. 29-79 (kierownik administracji) — **FILIA ADMINISTRACJI:** Toruń, ulica Szeroka 42 I. piętro, telefon 29-80 — P. K. O. 206.874.

Niemieckie dożynki

Hitler o pojęciu wolności, o koloniach i zdobyczach narod. socjalizmu

Berlin. Całe Niemcy obchodzą wczoraj trocześnie dożynki. Wszystkie miasta i wioski udekorowane były wieńcami z kłosów. Główne uroczystości odbyły się, jak zwykle, w Bawarii na wzgórzu Bueckeberg z udziałem przeszło miliona wieśniaczków i wieśniaczek. Na trybunie honorowej obecni byli również przedstawiciele korpusu dyplomatycznego. Ze strony Polski przybył na uroczystości charge d'affaires Malhomme. W południe przybył kanclerz Hitler. Gdy umilkły owacje powitalne, zagał uroczystość min. propagandy Goebbels, po czym kanclerz Hitler wygłosił godzinna mowę, przerywaną częstymi oklaskami i okrzykami słuchaczy. Mówiąc o obowiązkach obywateli Trzeciej Rzeszy, kanclerz określił

NARODOWO - SOCJALISTYCZNE POJĘCIE WOLNOŚCI

Liberalnym hasłem życia — mówił — było: Każdy czynić może, co chce. Hasłem marksistów: Każda klasa czynić może, co chce. Dżś natomiast istnieje jedno tylko hasło:

Każdy czynić musi to, co wszystkim wychodzi na pożytek. Nie ma swobody jedno stek, nie ma swobody klasy, jest tylko swoboda narodu, a tę swobodę można zabezpieczyć jedynie przez gotowość niesienia ofiar na rzecz ogólnego dobra.

Przechodząc do konieczności gospodarczych Trzeciej Rzeszy, kanclerz m. in. oświadczył: Musimy rozwiązać niezwykle ciężkie zadanie, a nie pomoże nam przy tym nikt. Gdy powiadamy, że nasz obszar życia wy jest za mały i że chcemy go uzupełnić bezwarunkowo koloniami „Mądre głowy” twierdzą, że kolonie nie przyniosłyby nam pożytku, że możemy sobie kupować, czego potrzebujemy. Istotnie moglibyśmy kupować gdyby nie ograbiono nas doszczętnie przed 15 lat. Są inne narody — mówił kanclerz z ironią — które twierdzą, że kolonie są dla nich bezwartościwym ciężarem a mimo to nie chcą się ich pozbyć na rzecz pracujących posiadaczy.

Kanclerz ujął następnie w czterech punktach zdobycze niemieckiego naroduwego socjalizmu we wszystkich dziedzinach życia:

- 1) usunięcie rozbicia narodu na klasy, stany, wyznania i stronnictwa,
- 2) stworzenie jednego silnego autorytetu

Ku czci ofiar rzezi Pragi

Warszawa. Staraniem Zw. Strzeleckiego odbył się wczoraj uroczysty obchód ku czci poległych podczas rzezi Pragi w r. 1794.

Liczny pochód udał się na ulicę Jagiellońską, gdzie u stóp krzyża poległych specjalna delegacja złożyła wieniec.

Wieczorem przy krzyżu poległych strzelcy zaciągnęli wartę honorową. (PAT.)

W Szczecinie spłonęła pocztowa łódź motorowa

Ze Szczecina donoszą, że w sobotę rano spaliła się w porcie motorowa łódź pocztowa. Przy zapuszczaniu motoru eksplodował zbiornik z benzyną. Mimo szybkiej pomocy łódź doszczętnie spłonęła wraz z całą pocztą. Urzędnik pocztowy odniósł ciężkie porażenia. (PAT.)

3) wytworzenie silnej woli zbiorowej całego narodu, która zapewni rozwiązanie wszelkich problemów;

4) wysunięcie na czołowe miejsce pracy i produkcji nie zaś pieniądza.

Kanclerz zakończył zwrotem pod adresem Moskwy, oświadczaając, że Trzecia Rzesza odrzuciłaby zdecydowanie od swoich granic „zbrodniarzy moskiewskich, gdyby zechce

li zniszczyć piękną ziemię niemiecką”.

W toku uroczystości odbyło się następnie wręczenie kanclerzowi symbolicznego wieńca z kłosów przez delegację rolniczą z Prus Wschodnich.

Podobnie, jak w zeszłym roku, w dolinie pod Bueckeberg odbyły się wielkie pokazy sprawności bojowej armii niemieckiej z udziałem wszystkich rodzajów broni.

Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki

W salonach Resursy Obywatelskiej w Warszawie otwarto wystawę malarstwa, rzeźby i grafiki, zorganizowaną w ramach Powszechnego Festiwalu Sztuki przez działający pod protektoratem Marszałka Śmigłego Rydza Komitet Przyjaciół Sztuki Polskiej. Zdjęcie nasze przedstawia symboliczny moment przecięcia wstęgi przez przybyłego na uroczystość otwarcia wystawy Marszałka Edwarda Śmigłego Rydza.

Minister przemysłu i handlu Roman udał się z oficjalną wizytą do państw bałtyckich Pożegnanie na statku „Cieszyn” w porcie gdańskim

W sobotę wagonem salonowym, doczepionym do pociągu gdańskiego, przybył z Warszawy via Tczew do Gdańska p. minister przemysłu i handlu Antoni Roman. P. ministrowi towarzyszyła małżonka oraz poseł Estonii w Warszawie min. Markus z córką.

Na dworcu gdańskim przybyłych powitał Komisarz Gen. R. P. p. minister Chodacki z małżonką. Po przetoczeniu wagonu na boczny tor pp. Romanowie udali się do pp. Chodackich, min. Markus z córką zaś odjechali do Gdyni, gdzie w towarzystwie dyrektora Urzędu Morskiego p. Łęgowskiego i radcy Gebethnera zwiedzili port gdynski.

Wyjazd p. min. Romana nastąpił o godz. 17. W porcie gdańskim w pobliżu Weichselbahnhof odekiwał przyzdobiony w galę banderową statek Żegluga

Polskiej „Cieszyn”, gotowy do odbicia. Na pokładzie zgrupowali się celem pożegnania p. ministra przedstawiciele sfer urzędowych i żeglugowych pp. dyr. Urzędu Morskiego z Gdyni Łęgowski, szef urzędu pilotów w Gdańsku kmdr. Ziółkowski, dyrektor Żegluga Polskiej Kollat, dyrektorzy Izby Przem.-Handl. w Gdyni dr. Kulikowski i Kawczyński, honorowy konsul estoński z Gdyni Cien ciał, hon. konsul fiński dr. Darski i in.

Wraz z pp. Romanami i pp. Markusami przybyli odprowadzający ich pp. min. Chodacki z małżonką. Wyjeżdżającym paniom wręczono wiązanki kwiatów.

W chwili wejścia na statek p. min. Romanowi zamocdowa. się kapitan statku p. Szworc, po czym nastąpiła prezentacja pozostałych oficerów. Jednocześnie

Rewizyta Hitlera dopiero na wiosnę?

Paryż. Agencja Havasa donosi z Rzymu: W kołach miarodajnych twierdzą, że kanclerz Hitler nie odwiedzi Włoch ani w październiku ani w listopadzie. Wizyta jego nastąpi prawdopodobnie dopiero na wiosnę. (PAT.)

Wzniosła uroczystość na Pradze

Warszawa. Mieszkańcy przedmieścia Warszawy, Pragi przeżyli wczoraj radosny dzień. Tysięczne rzesze obywateli Pragi dały wyraz swego przywiązania do armii podczas uroczystości przekazania stacjonowanemu na Pradze pułkowi sprzętu wojennego, ofiarowanego wojsku przez pracowników tramwajów i autobusów miejskich stacja Praga.

Zjazd powiatów w Wilnie

Wilno. Dnia 3 bm. rozpoczął się w Wilnie zjazd główny powiatów RP. Zjazd poprzedziło nabożeństwo w Ostrej Bramie i złożenie wieńca na cmentarzu Rossa w hołdzie Marszałkowi Piłsudskiemu.

Na otwarciu zjazdu byli obecni m. in. marszałek Senatu Aleksander Prystor, minister rolnictwa i reform rolnych Juliusz Poniatowski, wiceminister Władysław Korsak, Witold Żbikowski, dyr. departamentu samorz. ministerstwa spraw wewn., wojewo dowie wileński L. Bociański i wołyński Józefowski, poseł gen. Lucjan Żeligowski. Otwarcia zjazdu dokonał prezes Zw. Powiatów RP dr. Maurycy Zdzisław Jaroszyński.

Po przemówieniu prezesa dr. Jaroszyńskiego zabrał głos w imieniu rządu wiceminister Korsak, wskazując w swoim przemówieniu na zasadnicze zadania samorządu w obecnej chwili, szczególnie zwracając uwagę na sprawę gromady wiejskiej.

Przemyt opium z... Jugosławii do Chin

Białogród. Policja białogrodzka wykryła organizację trudniącą się wysyłką znacznej ilości opium do Chin. Dokonano licznych aresztowań. (PAT.)

nie na maszt wciągnięto banderę p. ministra.

Po krótkim cercle w salonie statku osoby, odprowadzające p. ministra zeszły na ląd, a statek zaczął odbijać od przystani. Prócz p. min. Romana z małżonką i p. min. Marku-a z córką udali się w podróż pp. dyr. Możdżeński i sekr. Welsch oraz z Gdyni pp. red. Godlewski i Limbach.

Pobyt p. min. Romana w krajach bałtyckich potrwa około 2 tygodnie. P. minister wysiadzie najprzód w Tallinie, gdzie zabawi 3 dni, po czym samolotem uda się do Helsinek, z Helsinek, albo z Kofki p. minister odjedzie znowu statkiem „Cieszyn” do Libawy, dokąd przybędzie prawdopodobnie 16 bm. z Libawy uda się p. minister do Rygi, a stamtąd pociągiem do Warszawy, gdzie spodziewany jest 16 bm.

Skrytobójcze strzały siepaczy moskiewskich do b. agenta G. P. U. w Szwajcarii

Paryż. Policja paryska dokonała kilku aresztowań, które rzuciły na łamy prasy nową aferę sensacyjną nie ustępującą niemal sprawie zniknięcia gen. Millera, a kompromitującą tym razem już bezpośrednio akcje agentów G. P. U. w Europie.

W wyniku dochodzeń w sprawie tajemniczego zamordowania w Szwajcarii osobnika, przy którym znaleziono paszport na nazwisko Hermana Eberhardta stwierdzono, że zamordowany był znanym od dawna jednym z najwybitniejszych agentów sowieckich na terenie Europy nazwiskiem Ignacy Reiss. Reiss w czasie rewolucji bolszewickiej znajdował się w Moskwie i tam brał udział w ruchu rewolucyjnym, następnie był w czerwonej armii, a później w G. P. U.

W Polsce był skazany na karę więzienia, w latach 1923 — 1926 działał w Niemczech, po czym w Wiedniu. W r. 1932 został wysłany do Włoch, następnie do Francji i Szwajcarii.

Reiss po ostatnich wydarzeniach w Moskwie postanowił usunąć się ze służby sowieckiej i 17 lipca r. b. ogłosił w jednym z dzienników holenderskich list otwarty do Sowietów, w którym oświadczył, iż występuje ze służby, ponieważ przyszedł do wniosku, iż obecna polityka rządu sowieckiego jest zdradą ideałów rewolucyjnych. W postscriptum tego listu Reiss oświadczył, iż odsyła do Moskwy order Czerwonej Gwiazdy, którym został odznaczony w roku 1928.

Od chwili wypowiedzenia służby, Reiss zaczął się ukrywać po Europie, ponieważ poczuł się zagrożony przez władze G. P. U. Przebywał on w Paryżu i w Szwajcarii, gdzie w pobliżu miejscowości Chamblandes zaproszony na wycieczkę przez jedną ze swoich dawnych bliskich pracowniczek, został zamordowany 7 strzałami rewolwerowymi. Dwaj sprawcy tej egzekucji zostali aresztowani w Paryżu. W Szwajcarii aresztowana została obywatelka niemiecka Renata Steiner, która nadzorowała Reissa w Paryżu. Dotychczas

nie zostali jednak aresztowani główni sprawcy, z których jeden znany jest pod prawdopodobnie fałszywym nazwiskiem niejakiego Rossi'ego, oraz Gertruda Schildbach, która wciągnęła Reissa w zasadzkę, zapraszając go na

wycieczkę automobilową, z której już nie powrócił.

Prasa komunistyczna stara się całą aferę przemilczeć, natomiast dzienniki informacyjne i prawnicze omawiają ją z niesłychanym zainteresowaniem.

Przeciw zakłócaniu normalnej pracy szkoły

Zarządzenie ministra W. R. i O. P.

Warszawa. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydał w dniu wczorajszym następujące zarządzenie:

Jako protest przeciw czasowemu zawieszeniu Związku Nauczycielstwa Polskiego, rozpoczęły pewne wywrotowe czynniki, często niczym nie związane z nauczycielstwem, akcje, mającą na celu zakłócenie normalnej pracy szkoły.

Przypominam wszystkim nauczycielom, że piastowanie urzędu publicznego nakłada na nich szczególne obowiązki wobec państwa i społeczeństwa, które przyjęli na siebie, składając przysięgę służbową. Ostrzegam równocześnie, że nauczyciel, który nie

umie dostosować się do zarządzeń swych władz, traci moralną podstawę wykonywania swego zawodu, gdyż nie będzie mógł żądać od swych wychowanków takiegoż podporządkowania się własnym zarządzeniom.

Polecam władzom szkolnym wyciągnąć w stosunku do winnych naruszenia obowiązków służbowych w związku z wymienioną akcją jak najdalej idące konsekwencje.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W zastępstwie:

(—) Bleszyński.

Warszawa, dnia 3 października 1937 r.

Każdy skutek musi mieć swoją przyczynę. Przyczyną, która wywołuje w swym skutku wygraną na loterii klasowej, jest posiadanie losu loteryjnego.

Wielki obchód 400-ej rocznicy śmierci Kopernika

— oto życzenie sędziwego uczonego-jubilate

Warszawa. W dniu wczorajszym na zakończenie 3-ego Zjazdu Matematyków odbyła się w Tow. Naukowym Warsz. niezwykła w życiu naukowym polskim uroczystość — obchód 65-lecia pracy naukowej i pedagogicznej Samuela Dicksteina, profesora honorowego U. J. P.

Zebrań w wielkiej sali Kolumnowej pałacu Staszica zagał w imieniu Polsk. Akad. Umiejętn., Tow. Nauk. Warsz. i 3

zjazdu matematyków prof. W. Sierpiński, odczytując na wstępie depezę od P. Prezydenta Rzeczypospolitej, przesłaną na ręce sędziwego jubilata. Po licznych przemówieniach przedstawicieli świata naukowego, uniwersytetów i władz zabrał głos sam jubilat. Prof. Dickstein kończąc swe improwizowane przemówienie, zaznaczył, iż ma kilka życzeń które w tak uroczystej chwili chciałby publicznie wyrazić. Rad byłby mianowicie, aby m. i. zorganizowano w r. 1943 na szeroką skalę obchód 400-ej rocznicy śmierci Kopernika, aby ukończono polską bibliografię matematyki przez niego doprowadzoną do r. 1910, aby wydano monografię paru polskich wyższych uczelni m. in. Liceum Krzemienieckiego i Szkoły Sztuk Pięknych. (PAT).

Noc polarna nie przerwie lotów pod biegunem

w poszukiwaniu Lewoniewskiego i tow.

Moskwa. Wczoraj ogłoszono komunikat, dotyczący poszukiwań lotnika Lewoniewskiego, który 10 sierpnia odleciał z Moskwy do Stanów Zjednoczonych przez biegun północny i uległ katastrofie.

Bardzo trudne warunki atmosferyczne nie pozwoliły na poszukiwania na obszarze między biegunem a 87-ympo stopniem szerokości na stronie amerykańskiej, gdzie według wszelkiego prawdopodobieństwa znajduje się samolot. Przed nadejściem nocy polarnych można było przeszkukać tylko część północnego oceanu Lodowatego od strony Ameryki do 86 stopnia szerokości. Lotnik amerykański Wilkins z nadejściem zimy został odwołany. Jeden samolot sowiecki będzie jeszcze czas krótki prowadził poszukiwania. Postanowiono posłać na wyspę Rudolfa cztery samoloty czteromotorowe przystosowane do lotów nocnych oraz sprowadzić z Ameryki samolot na nartach, na którym Wilkins będzie próbował znaleźć Lewoniewskiego. Samoloty te prowadzić będą poszukiwania podczas

nocy polarnej tylko przy księżycu, kiedy widzialność jest wystarczająca. (PAT)

Mordercza bitwa pod Szanghajem trwa już od 3 dni

Szanghaj. Bitwa, która od trzech dni trwa na froncie szanghajskim, rozwija się w dalszym ciągu. Są to najgwałtowniejsze starcia od wybuchu działań wojennych. Od piątku toczą się starcia na

wszystkich odcinkach frontu szanghajskiego najgwałtowniejsze jednak zmagania zanotowano na północnym odcinku frontu szanghajskiego.

Przedstawiciel armii japońskiej o-

świadczył dziennikarzom, że kolumny japońskie pomimo zaciętego oporu Chińczyków, posuwają się najróżd. Postępy uczynione przez oddziały japońskie, są szczególnie znaczne na północy Szanghaju. Na froncie, którego szerokość nie przewyższa 8 km, pod Liu-hang Japończycy posunęli się o 500 do 1500 m. Walki były niesłychanie mordercze, dopiero w ostatniej chwili straciły nieco na intensywności. (PAT)

Szanghaj. Na całym froncie szanghajskim trwają zacięte walki. Nad Cza pei przeleciały wczoraj wielkie samoloty bombardujące japońskie, rzucając bomby na baterie chińskie, które ostrzeliwują pozycje w Kiang - wanie.

Liczne kolumny japońskiej piechoty i artylerii skierowano w kierunku północno - zachodnim prawdopodobnie w celu wzmocnienia oddziałów japońskich, czynnych na odcinku Lotien-Liuhan. (PAT)

— Sprostowanie. W notatce o magistrali kolejowej Śląsk — Gdynia zniekształcone zostało nazwisko przyszłego jej dyrektora, które brzmi: inż. Jan Getler-Girtler.

Przeniesienie prochów Stefana Czarnieckiego

KIELCE. W dniu 16 października b. r. w Czarnicy pow. włoszczowskiego odbędzie się uroczystość przeniesienia prochów hetmana Stefana Czarnieckiego z podziemi kościoła parafialnego do nowozbudowanego sarkofagu.

Zjazd wojewódzkich referentów prasowych O. Z. N.

Warszawa. W dniach 2 i 3 października rb. odbył się w Warszawie zjazd wojewódzkich referentów prasowo-propagandowych Obozu Zjednoczenia Narodowego.

W zjeździe wzięli udział referenci prasowi wraz z zastępcami ze wszystkich województw w kraju. Na zjeździe omówiono szereg zagadnień z dziedziny metod propagandy Obozu oraz ustalono szczegółowo wytyczne najbliższej działalności na terenie całej Polski.

Na zjeździe obecny był również szef sztabu OZN płk. dypl. Jan Kowalewski. (Pat).

9 nowych szkół zbudowano na wybrzeżu

W związku z Tygodniem Szkoły Państwowej warto przypomnieć, że w ciągu roku 1937 na wybrzeżu polskim ogółem zbudowanych zostało 9 nowych gmachów szkolnych, które w bieżącym roku szkolnym już zostały uruchomione. W stadium budowy znajdują się obecnie dalsze szkoły, które czynne będą w przyszłym roku szkolnym. (Pat).

60.000 widzów na zawodach lotniczych w Łodzi

Łódź. W niedzielę odbył się 3-ci zlot do Łodzi, organizowany przez Aeroklub Łódzki. Po zlocie odbyły się zawody lotnicze przy udziale 16 maszyn RWD-8.

Zawody odbyły się przy pięknej pogodzie i zgromadziły ponad 60 tys. widzów.

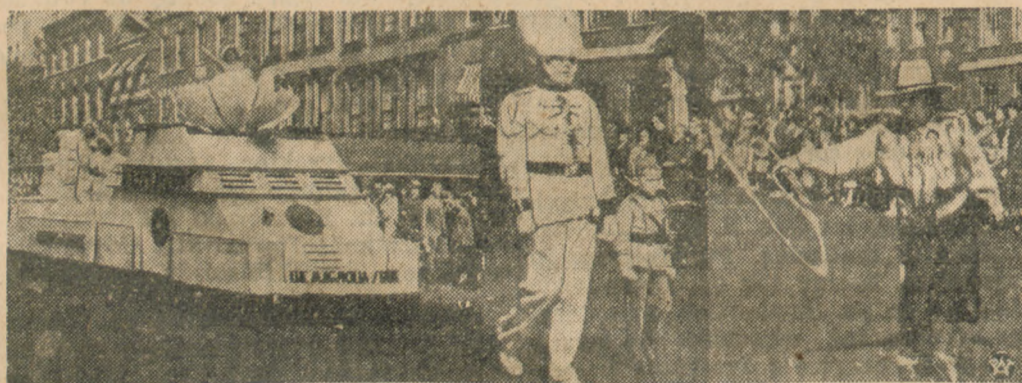
W zawodach zwyciężył lwowski pilot Stefan Kowalski. Trzecie miejsce zajął pilot Rudnicki (Pomorze) z pomocnikiem Kosiedłowskim.

Gdzie będzie mieściła się siedziba Sądu Apelacyjnego na Pomorzu?

W tych dniach bawił w Bydgoszczy szef departamentu ministerstwa sprawiedliwości i oglądał gmachy Instytutu Rolniczego i Liceum Rolniczego. W związku z tym krąży w Bydgoszczy pogłoski, że siedziba restytuowanego sądu apelacyjnego dla Pomorza będzie mieściła się w Bydgoszczy.

Decyzja co do tego ma zapaść podobno już w dniach najbliższych.

Parada Legionu Amerykańskiego

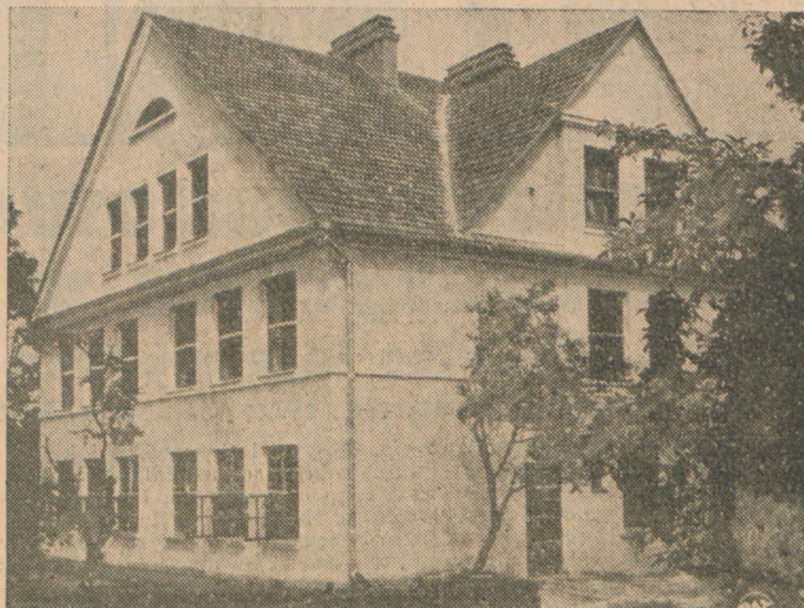

Reprodukuje zdjęcie (fotomontaż) z wielkiej i barwnej rewii b. amerykańskich weteranów wojny światowej t. zw. Legionu Amerykańskiego, która z okazji rocznicy powstania Związku, odbyła się na ulicach Nowyorku. Od prawej do lewej: przedstawiciel stanu Texas symbolizuje powszechną szukęmienszką stanu Texas, a mianowicie za rzucanie lasa przez cowboya, dalej — jednego z weteranów w galowym stroju wraz z przedstawicielem najmłodszego pokolenia bojowników amerykańskich, swym synem wreszcie widzimy efektowną personifikację stanu Missisipi, wraz z jego uroczymi mieszkańcami.

Wielki Festival Sztuki Polskiej

w dniach od 3 do 30 października rozejdzie się ze stolicy echem radiowym po całej Polsce. Każdy posiadający dobry odbiornik radiowy, może go słuchać w swoim domu. Jeszcze jest czas i kto chce być uczestnikiem tej wspaniałej uczty artystycznej, kto chce usłyszeć śpiew Kiepury, słuchać premier koncertowych, pochodów i festynów publicznych, powinien niezwłocznie zainstalować w swoim domu jedną z najdoskonalszych superheterodyn Telefunken serii 1938. Przekazują one w formie nieskażonej transmisje radiowe ze stolicy i z całego świata.

Tydzień Propagandy Budowy Publicznych Szkół Powszechnych

W związku z Tygodniem Propagandowym Budowy Szkół Powszechnych, organizowanym przez Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, reproduujemy fotografie dwóch szkół powszechnych, wzniesionych przy pomocy Towarzystwa. Zdjęcie 1 przedstawia szkołę powszechną im. Fryderyka Chopina w Chodakowie, pow. sochaczewskiego, zaś zdjęcie 2 — budynek szkoły powszechnej w Wierzbowcu, pow. krzemienieckiego na Wołyniu.

Dlaczego zawieszono zarząd Zw. Naucz. Polskiego? Oświadczenie premiera gen. Sławoj-Składkowskiego

WARSZAWA. PAT podaje następujące oświadczenie prezesa rady ministrów i ministra spraw wewnętrznych w sprawie Związku Nauczycielstwa Polskiego:

„Wobec wniesionego odwołania przez zarząd Związku Nauczycielstwa Polskiego od decyzji w sprawie czasowego zawieszenia działalności ZNP. i wyznaczenia kuratora, stwierdzam, co następuje:

I. Przyczyny zawieszenia w urzędowaniu b. zarządu ZNP. były następujące:

1) polityczne: tolerowanie i popieranie od dłuższego czasu:

a) idei i tendencji wyraźnie komunistycznych, lub z komunizmem graniczących,

b) pacyfizmu wśród nauczycieli i w szkolnej pracy wychowawczej sprzecznego z założeniami interesów państwa,

c) podważania zaufania do władz państwowych i gloryfikowania pracy władz zaborskich w dziedzinie stosunków szkolnych.

2) społeczne naruszanie wolności przekonań i podstawowych praw obywatela przez prześladowanie nauczycieli, nie zgadzających się z wyżej wspomnianymi kierunkami politycznymi.

3) formalno - prawne:

a) przekraczanie ram budżetu w wydatkowaniu poszczególnych sum,

b) użycie sum pieniężnych na rzeczy nie mające nic wspólnego ze statutem i sprzecznym z celami związku (wydawnictwa polityczne).

II. Wyznaczenie kuratora ma na celu:

1) przeszkodzenie destrukcyjnej pracy, niszczącej dorobek i opinii zasłużonego Związku Nauczycielstwa Polskiego.

2) poprawę i wyprostowanie kierunku pracy zarządu tegoż Związku Nauczycielstwa Polskiego w myśl potrzeb i interesów państwa.

3) przeprowadzenie w możliwie krótkim czasie wyborów nowego zarządu, mających być istotnym wykładnikiem

państwowego i patriotycznego nastawienia nauczycielstwa polskiego.

(-) SŁAWOJ-SKŁADKOWSKI
gen. dyw.

prezes rady ministrów i minister spraw wewnętrznych
Warszawa, dnia 2 października 1937 r.

ZAKŁADY OGRODNICZE B. HOZAKOWSKI

polecają najwyższe gatunki *cebulek kwiatowych*
Hiacenty Narczy Krokusy Tulipany
po cenach hurtowych. Na żądanie wysyła się prospekty i cenniki bezpłatnie.
Toruń, Mostowa 28 — skrzynka pocztowa nr. 1.

6224

Nota francusko-angielska do rządu włoskiego

Londyn, (Pat). Wspólna nota francusko - brytyjska, proponująca Włochom rokowania w sprawie wycofania obcych oddziałów w Hiszpanii, uzgodniona ostatecznie pomiędzy Londynem a Paryżem, w dniu wczorajszym, doręczona została dzisiaj przez ambasadora brytyjskiego lorda Perthla i francuskiego charge d'affaires Blondela w toku wspólnej wizyty włoskiemu ministrowi spraw zagr. Ciano.

Nota zawiera około 600 słów i zrehabilitowana ma być w sposób ogólny. Zaprasza ona Włochy bez usta-

lenia miejsca i czasu jedynie do wspólnych rozmów na temat szybkiej likwidacji obecnej interwencji w Hiszpanii i wynikającej w związku z tym ewentualności przyznania praw kombatantom stronom, walczącym w Hiszpanii.

Hr. Ciano odpowiedzieć miał, że wobec nieobecności Mussoliniego w Rzymie zastrzec sobie musi udzielenie odpowiedzi do czasu jego powrotu do stolicy. Dalsze losy propozycji wyjaśnią się przeto w ciągu nadchodzącego tygodnia.

Mormoni wróżą światu klęskę głodu

Salt Lake City (Utah). Wśród Mormonów stanowiących większość mieszkańców stanu Utah panuje przekonanie, że w niedalekiej przyszłości spadnie na Amerykę ponowny kryzys, stokroć gorszy od tego, który się niedawno zakończył, kryzys, który pociągnie za sobą klęskę głodu. Przewodcy Mormonów, powołując się na biblijnego Józefa, który polecił Egipcjanom składać zapasy na siedm „chudych lat”, wydali odezwę do naśladowania żydowskiego patriarchy i do oszczędzania. Mermoni będą przeto na przyszłość w jeden dzień tygodnia jechać na przysiółek w południe, a pieniądze oszczędzone na śniadaniu i wieczerzy oddawać będą na zakupienie składów żywności, mających im pomóc w latach zbliżającej się klęski głodowej. (PAT).

Ojciec wyrzucił syna przez okno

Łódź. Przy ulicy Rzgowskiej 139 zdarzyła się straszna tragedia rodzinna. Po kilkumiesięcznej kuracji wrócił ze szpitala dla obłąkanych w Kochanówku pod Łodzią, niejaki Józef Austriak, żonaty i ojciec kilkorga dzieci. Kiedy rodzina jego oprócz 11-letniego najstarszego syna Józefa, znajdowała się poza domem, Austriak dostał ataku szału i zaczął bić swojego syna.

Po kilkuminutowej walce, przy rozpaczliwych krzykach syna, Austriak wyrzucił chłopca z drugiego piętra przez okno na bruk, po czym sam wyskoczył na podłazie. Chłopiec zmarł na miejscu, a szalenięc walczył ze śmiercią w szpitalu.

„Czerwone strzały” dla króla i dyktatorów w 1-szą rocznicę rządów gen. Franco

Salamanka. „Radio Nacional de España” nadało w piątek sprawozdanie z uroczystości pierwszej rocznicy powołania gen. Franco na stanowisko szefa państwa. W południe w Burgos dokonano poświęcenia pałacu kapitanatu, po czym gen. Franco przyjął przedstawicieli władz w pałacu rządowym. Po prawej stronie jego znajdowali się ambasadorowie Niemiec i Włoch, oraz msgr. Antonutti, kardynał Segura i arcybiskup Burgos. Po przyjęciu władz genera-

ukazał się na balkonie, skąd wygłosił przemówienie, w którym zaznaczył m. in. iż zwycięstwo umacnia się z każdym dniem i że wkrótce nastąpi zniesienie frontu północnego. Dalej generał wyraził przekonanie, iż będzie mógł doprowadzić Hiszpanię ku jej przeznaczeniu, jako mocarstwa imperialnego i katolickiego. W zakończeniu mówca oświadczył, iż Hiszpania nacjonalistyczna nie może zgodzić się na żaden rozejm i że celem jej jest zwycięstwo

ostateczne. Uroczystości odbyły się również w wszystkich miastach Hiszpanii narodowej. Wszędzie odprawione zostały nabożeństwa, po których odbyły się koncerty. (PAT).

Burgos. W przemówieniu, wygłoszonym w pałacu rządowym gen. Franco oznajmił, iż podpisał dekret o ustanowieniu imperialnego orderu „Czerwonych Strzał”, który będzie nadawany jako najwyższe odznaczenie za zasługi dla sprawy narodowej. Gen. Franco odczytał następnie trzy dekrety o nadaniu tego odznaczenia trzem pierwszym osobistościom. Pierwszy dekret ma następujące brzmienie: „Dziś w pierwszą rocznicę mego powołania na stanowisko głowy państwa i naczelnego wodza sił zbrojnych na lądzie, na morzu i w powietrzu, na podstawie przysługujących mi pełnomocnictw i jako świadectwo lojalnej i niezachwianej przyjaźni dla narodu, który w tragicznych godzinach naszych walk krzyżowych zaszczyca nas swą cenną przyjaźnią, nadaję tytuł wielkiego kawalera wielkiego orderu imperialnego „Czerwonych Strzał” Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Wiktorowi E. Manuelowi, królowi Italii i cesarzowi Egiptu. Drugi dekret nadaje ten sam order Mussolinemu, trzeci zaś — karcleczowi Hitlerowi.

Złoty skarb wartości 90 milionów zł wydobyto z dna morza Czarnego

Po parumiesięcznej pracy ekspedycja sowiecka wydobyła z dna morskiego w odległości 12 km od portu Balczik pograżony tam od roku 1918 okręt „Piotr Wielki”. Statek ten, zawierający ładunek sztab złotych wartości 300 milionów lei, był w swoim czasie zajęty przez oficerów armii gen. Wrangla, którzy chcieli dostarczyć złoto z Odessy do Konstantynopola. Po drodze wybuchł bunt żeglarzy i kręga wymordowała kapłana i oficerów, która przetrwała na okręcie. Okazało się jednak, że złoto znajdowało się w opancerzonej kabine, która nie mogła być

wylamana. Wtedy marynarze postanowili okręt zatopić, a sami dostali się do Warny, gdzie zajęcia powyższe zostały zaprotokolowane, zaś marynarze wypuszczeni na wolność. Zatopiony okręt stanowi pod względem prawnym własność Rumunii, ponieważ nie jest zarejestrowany jako okręt sowiecki. Ponieważ jednak jego wydobywanie wymagało skomplikowanego aparatu ratowniczego, jakim Rumunia nie rozporządza, prace nad wydobywaniem okrętu z dna morskiego powierzone ekspedycji sowieckiej. (PAT)

Samoloty powstańcze nad Barceloną

Barcelona. Komisariat bezpieczeństwa ogłosił komunikat, że w piątek po południu trzy eskadry powstańcze bombardowały miasto i ostrzeliwały je z karabinów maszynowych.

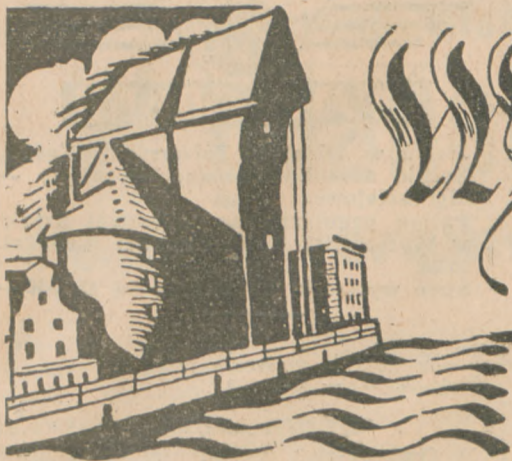
Zarejestrowano 4-u zabitych i 87 rannych. 34 budynki uległy zniszczeniu lub uszkodzeniu.

Autobus śmierci

Helsingfors. W pobliżu miejscowości Salo w południowo - zachodniej Finlandii, przepełniony autobus zwiarił się do rzeki, 17 osób poniosło śmierć na miejscu, a dwie są ciężko ranne. (Pat).

Rosja Sowiecka w okowach sabotażu

Moskwa. W ciągu ostatnich dwóch miesięcy odbyło się na terenie Rosji Sowieckiej 20 procesów w związku z sabotażami. Przeważnie wszyscy oskarżeni zostali skazani na śmierć

Wenecja Północy

NAPISAŁ

ZDZISŁAW KARR-JAWORSKI

W Deutsches Haus

Zmęczeni całodzienną podróżą i wrażeniami kończącego się dnia, postanowiliśmy wypocząć w kawiarni „Deutsches Haus”.

Usadowiliśmy się tuż przy orkiestrze. Innych stolików nie było. Wszystkie zajęte.

Na niewielkim podium we wnęce siedzi pięciu muzykantów. Grają świetnie jakiegoś slow-foxa.

Gwar rozmów zagłusza subtelną muzykę pierwszego skrzypka.

Skończyli.

Ktoś, gdzieś tam uderzył kilka razy w dłoń. Miały to być oklaski. Nie poderwane przez nikogo zginęły w tłumie rozmów-zawstydzone...

Rozmawialiśmy po polsku.

Muzykanci poczęli przysłuchiwać się naszym słowom, zrazu od niechęci, po tym coraz uważniej.

Podziwialiśmy piękne urządzenie kawiarni, chwaliłiśmy muzykę i kawę.

Szef orkiestry rozdawał nuty. Podniósł po chwili smyczek do góry i... nagle po całym Deutsches Haus rozplynęły się tony aryl z „Halki” Moniuszki.

Zrobiło się cicho.

Wszyscy zastęchali się w żalonych tonach

„Oj Halinc, oj jedyna
Dziewczyno moja”.

Grali długo. Arie Jontka i Haliny powtarzali po raz drugi.

Słuchałem w jakimś nabożnym skupieniu. Przypomniała mi się rozmowa z kupcem w sklepie, sztydy Lipetza, Janatschka, Soliński'ego. Może byli tu teraz po znojnym dniu pracy i słuchali wraz ze mną o tym jak to:

„Szumią jodły na gór szczytce
Szumią sobie w dal”

Muzyka przemawiała do nich, do utajonych gdzieś w głębi duszy tęsknot, do podświadomej polskości, a jeśli już i to w nich zupełnie zamarło, to niezaprzeczenie przypominała im o ich słowiańskim pochodzeniu.

Na twarzach gości kawiarnianych malowała się zaduma i jakaś błogość, którą daje piękna i dobrze zrozumiana melodia.

Skończyli.

Chwila, mała chwila ciszy, a po tym huragan oklasków.

Grzechy Wielkiego Muffiego Jerozolimy

Jerozolima. Złożony z urzędu Wielki Mufi Jeruzolimy i przewodniczący naczelnej rady muzułmańskiej Hadż Emin Effendi el Hussein był najwybitniejszą osobistością arabskiego ruchu narodowego w Palestynie i odgrywał wielką rolę zarówno w życiu politycznym jak i religijnym kraju. W czasach gdy Palestyna należała do Turcji Hussein był oficerem armii tureckiej, później wstąpił do muzułmańskiej akademii teologicznej w Kairze. W roku 1920 został skazany zaocznie na 10 lat więzienia za podburzanie ludności arabskiej podczas pierwszych rozruchów przeciwżydowskich w Jerozolimie w roku 1920 podczas których zabito 5 żydów i 211 rannych. Hussein uciekł do Transjordanii, lecz po amnestii powrócił do Palestyny i został wybrany na stanowisko Muffiego, a później w roku 1922 przewodniczącym naczelnej rady muzułmańskiej. Jako taki decydował on w najważniejszych sprawach arabskich w Palestynie. Uchodził za nieprzejednanego przeciwnika osadnictwa żydowskiego w Palestynie i zdamien kół brytyjskich nawet czynnie podlegał do wystąpień przeciwżydowskich, zwłaszcza podczas rozruchów w Palestynie w r. 1936, które trwały pół roku i które pociągnęły za sobą według urzędowych danych po stronie żydowskiej 91 zabitych i 369 rannych, a po stronie arabskiej 194 zabitych i 804 rannych. Husseinowi zarzucano, że nie starał się wpływać na uspokojenie Arabów.

Trudno mi było opanować wzruszenie, którego napływ wyraził się w postaci lampki wina ofiarowanej orkiestrze.

Uwaga bywalców Deutsches Haus skierowała się na nas. Stąd i zowad słyszeliśmy szepty:

— Polen, Polen... zmieszane z nazwiskiem „Moniuszko” i tytułem naszej opery narodowej.

I znowu jakiś foxtrott. Sala rozgwarzyła się na dobre. Skoczne tony amerykańskiej „wytwórczości” sprowadziły na wszystkich codzienny szablon kawiarnianego bytowania.

Tony „Halki” dawno zataryły się w pamięci tych co tu siedzieli. Był to tylko chwilo-

lowy refleks, krótkie cofnięcie się myślą da leko wstecz. Janatschowie, Lipetzy i im podobni, wznosili teraz ręce ku górze na widok znajomej twarzy, czy nowego towarzysza sobotniej zabawy, pozdrawiając się stereotypowym:

— Heil Hitler!

Przecież byliśmy w Deutsches Haus, gdzie nie ma ani jednego kelnera władającego językiem polskim.

Po francusku, angielsku tak, ale po polsku?

Po polsku umiała grać tylko orkiestra, tylko że do muzyki nie potrzeba słów, rozumie ją cały świat. Muzyka jest międzynarodowa. (Dalszy ciąg nastąpi).

Przed „Tygodniem Miłosierdzia”

Odezwa Biskupa-Ordynariusza ks. dr. Okoniewskiego do Diecezjan Chełmińskich

Nadeszła jesień a wraz z jej zimnymi podmuchami i opadaniem liści z drzew wdzierają się poddmuchy obaw do dusz, jak przetrwać zimę, opadają nadzieje żywione na wiosnę że niebawem nadejdą lepsze czasy.

Niestety, nie skończyło się jeszcze doświadczenie, jakie Pan na nas nałożył. Ubogie bardzo były plony rolne, owa główna podstawa zamożności ziemi naszej pomorskiej. Z niepokojem spoglądamy w najbliższą przyszłość. Jeśli takie uczucia przepelniają serca tych, co mają jakąś własność, jakąż troską ogarniać musi tych, co NIC NIE POSIADAJĄ, A NAD TO SĄ BEZROBOTNYMI?

Ale nie wolno nam poddawać się bezczynności i z rezygnacją oczekiwać KATASTROFY. Przeciwnie, musimy zabrać się DO CZYNU, aby zawczasu zabezpieczyć się przed SKRAJĄ NEDZĄ.

Dlatego urządzamy za zezwoleniem władz od 10—18 października TYDZIEŃ MIŁOSIĘRDZIA we wszystkich parafiach całej diecezji.

W roku ubiegłym przyniósł on obfite bardzo zasoby, tak że setki i TYSIĄCE BIEDNYCH można było obdzielić. W roku bieżącym potrzeba jest większa, więc WIĘKSZA JESZCZE STAĆ SIĘ MUSI OFIARNOŚĆ. Wyteżmy wszystkie siły, aby na OLTARZU MIŁOŚCI BLIŹNIEGO ZŁOŻYĆ JAK NAJWIĘCEJ ODZIEŻY, POŻYWIENIA ORAZ GOTÓWKI.

Niech w ofiarnej składce złączą się wszyscy i mienniejsi i ubożsi.

Powiada Ewangelia, że Pan Jezus „ujrzał także, jak jedna wdowa ubożuchna wrzuciła do skarbonki dwa miedziane szelągki, i rzekł: ZAPRAWDĘ POWIADAM WAM: TA OTO WDOVA UBOGA WIĘCEJ WŁOŻYŁA, NIŻ WSZYSCY... przy swoim ubóstwie wrzuciła (bowiem) CAŁE SWE UTRZYMANIE, które miała” (Łuk. 21. 2—4). Z upodobaniem spogląda zatem Zbawiciel i na NAJMNIEJSZE OFIARY I HOJNIE JE ODPLACA.

Zapowiada uroczyste: „Ktokolwiek bowiem uraczy was kubkiem wody w imię moje... zaprawdę, powiadam wam, NIE UTRACI ZAPŁATY SWOJEJ, (Mat. 9.40).

Ten oto Zbawiciel stanie w przyszłą niedzielę podczas sumy białymi chleba otulony postaciami wobec wasi odezwie się niejako: „BĄDZCIE MIŁOSIERNI, JAKO OJCIEC WASZ JEST MIŁOSIERNY.” (Łuk. 6. 36.).

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mat. 6.7) Idźcie, kochani Diecezjanie, z całym wołaniem i PRZYODZIEJCIE I NAKARMCIE I DOPOMÓZCIE biedniejszym od siebie a te dobre wasze uczynki pójda przed wami i zjednąją wam miłosierdzie Boże już tu na ziemi. Amen.

PELPLIN, dnia 5 września 1937 r.

† WOJCIECH.

Powrót wiceministra Świtalskiego na stanowisko dyr. Izby Skarbowej w Poznaniu

Warszawa. Wiceminister skarbu p. Ferdynand Świtalski złożył prośbę o zwolnienie go z pełnionych dotychczas obowiązków i powierzenie mu z powrotem stanowiska dyrektora Izby Skarbowej.

P. Prezydent Rzplitej na wniosek Rady Ministrów, przychylił się do prośby o zwolnienie.

P. minister skarbu, powierzając p. wiceministrowi Świtalskiemu stanowisko dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu, zapewnił sobie jego dalszy współudział w akcji usprawnienia administracji skarbowej na szerszym terenie.

Po rezygnacji p. F. Świtalskiego, obsadzenie zajmowanego przez niego stanowiska podsekretarza stanu w Min. Skarbu nie jest przewidziane.

Kierownictwo departamentu cel obejmie od dnia 1 listopada dotychczasowy naczelny inspektor cel w Gdańsku p. Stanisław Maksymowicz.

Sprawa Kolejowej Kasy Zbiórkowej na Pomorzu

Uchwałą Sądu Okręgowego w Chojnicach z dnia 11 ub. m. uchylono postanowienie Sądu Grodzkiego z dnia 24. IV. w sprawie zamianowania komisji likwidacyjnej Kolejowej Kasy Zbiórkowej z siedzibą w Kościelzynie w osobach pp. Franciszka Śmigielskiego, Nikodema Klucza i Jana Kamińskiego.

Zaciąg ochotniczy do Baonu Obrony Narodowej

Termin zaciągu przedłużono do 20 bm., tak, że zgłoszenia przyjmowane są w dalszym ciągu. Ochotnicy mogą się zgłaszać — o ile są zrzeszeni w organizacjach pw. — przez organizacje lub bezpośrednio do PKU.

Wystawa wykopalisk egipskich

Zdjęcie nasze przedstawia jeden z eksponatów wystawy, a mianowicie figurkę z piaskowca opalonego, wyobrażającą egipskiego bożka dobrych narodzin Bessa, w miejscowości Edu (z epoki rzymsko-greckiej).

8.700 wagonów cementu pochłonie zaporą w Rożnowie

Stan prac przy budowie zapory

Tempo pracy przy budowie zapory w Rożnowie na Dunajcu w dalszym ciągu jest bardzo intensywne. O nasileniu jego może świadczyć zapotrzebowanie cementu, którego przerabia się obecnie do 15 wagonów dziennie. Zapotrzebowanie cementu na całą budowę osiągnie około 100.000 ton, t. j. około 6.700 wagonów, zaś w sezonie obecnym będzie przerobione około 25.000 ton, czyli około 1.600 wagonów. Ilość betonu położona w obecnym sezonie na budowie w Rożnowie, jest równa kubaturze całej zapory w Porąbce.

Prace obecne prowadzone są poza korytem rzeki od której plac budowy oddzie-

lony jest ścianką szczelną żelazną typu Larrena. Ponieważ w przyszłym sezonie budowlanym prace będą prowadzone w samym korycie rzeki, już obecnie czynione są przygotowania do przełożenia koryta rzeki i przerzucenia jej na miejsce budowanej obecnie sekcji zapory. W tym celu w ziemie rzeka zostanie zamknięta grodzą i przerzuczona na gotowe betonowe fundamenty kilku bloków zapory, wybudowane do poziomu dna rzeki; pod ochroną grodzki rozpocznie się następnie wykop fundamentowy w obecnym korycie rzeki, pod pozostałą część zapory.

Daleko są również posunięte prace w tej części zapory, która pomieści zakład wodno-elektryczny, chodzi bowiem o równoczesną budowę zapory i zakładu. Ta część zapory musi być szczególnie silnie uzbrojona żelazem, którego użyto do tej pory przeszło 600 tonn.

Równoległe z budową zapory postępuje akcja wywłaszczeniowa gruntów pod mający powstać zbiornik. Powierzchnia zalewu wyniesie około 18 km². Przyjęto już w posiadanie przeszło 150 ha gruntu i wielu wywłaszczonym wypłacono już należne odszkodowanie. (PAT).

Godzina niesamowitych wrażeń

W gdańskiej spalarni zwłok

Ponura ceremonia w kaplicy, która... dymi

(Oryginalny reportaż własny).

Po raz nie wiadomo który, znalazłem się przed starym dworcem kolejowym w Gdańsku. Czekając na tramwaj, uważnie niż zwykle rzuciłem okiem na plastyczną mapę orientacyjną, przedstawiającą w prostych symbolach i łatwej do zrozumienia legendzie najważniejsze szlaki, punkty, drogi wodne i zabytki Gdańska. Charakterystyczny, pokratkowany śpichlerz nad Motławą, miniaturki kościołów, stylowe gmachy reprezentacyjne, senat i zieleń — całe polacie zieleni, która nie tylko na mapie, ale i w rzeczywistości krasi piękną ziemię u ujścia królowej rzek polskich.

Wzrok mój, ślizgając się po sztucznej zieleni mapy, kilkakrotnie natknął się na gęsto porozrzucone krzyże — symbole oznaczające cmentarze, miejsca wiecznego spoczynku. Stary i ludny Gdańsk ma moc cmentarzy. Jeden, dwa, pięć — siedem krzyżyków tuż blisko siebie po zachodniej stronie miasta.

Mimowoli — czekając w dalszym ciągu na jasny wóz komunikacyjny — myśl moja bląkała się wśród zieleni pociętej czarnymi krzyżkami. Siedem cmentarzy? — zapewne stary Gdańsk ma ich więcej i miałby ich dużo więcej, gdyby od lat na wyciętym tym skrawku ziemi „niczyjej“ nie funkcjonował przybytek nieznany w Polsce, obiekt w naszym pojęciu niesamowity i jakiś dziwnie odpychający — gdańskie krematorium, spalarnia zwłok ludzkich, „kondensator cmentarny“, zmniejszający o połowę cztery łokcie ziemi, potrzebne każdemu człowiekowi po ukończeniu wędrówki doczesnej i skrącający zarazem w większym jeszcze stopniu proces rozkładu ludzkiej materii pozbawionej ducha...

Gdańska spalarnia zwłok jest bezsprzecznie osobliwością tego miasta. Osobliwością i rezultatem wschodniego nacisku i wpływu naszych zachodnich sąsiadów...

„Refleksje „pogrzebowe“ skłeniły mnie do zmiany planu miłej zwykle wędrówki po Wolnym Mieście. Zająłem miejsce w „dwójce“. Po kilku minutach za radą konduktora wysiadłem na Feldstrasse, by piękną aleją kasztanową zapuścić się w kierunku krematorium. Droga ta — ostatnia droga pośmiertnych spaleńców — nosi nazwę drogi Michała (Michaelsweg) i ciągnie się wśród robotniczych domów we Wrzeszczu. Po kilku minutach piękna i dźwięcząca śmiechem dzieci aleja wtłacza się pomiędzy dwa cmentarze. Z prawej strony zwykle miejsce wiecznego spoczynku, oznaczone pewnie jednym z siedmiu krzyżyków na mapie plastycznej przed dworcem kolejowym — po lewej jakiś dziwny, inny skrawek ziemi usiany bujną zielenią i lśniący mi nagrobkami. Wśród kilkunastu wysokich, jednolicie smukłych i pięknych drzew topolowych, czerni się szaro brunatny gmach, jakaś dziwna świątynia pozbawiona wieżyc, a zaopatrzona w kominy, które dymia...

Znalazłem się przed krematorium, ukrytym z daleka jeszcze przez zieleń wspaniałych drzew topolowych.

Z dziwnym uczuciem wkraczam na cmentarz. Po obu stronach setki pomników, bogate rzeźbionych nagrobków, które zdają się czuwać nad mogiłami. A niezwykle to mogiły. Zajmują nie więcej ponad porośnięte kwiatami metr kwadratowy ziemi. Poszczególne skrawki odgraniczone są od siebie pieczętowiec pielęgnowanymi krzewami tuji.

Pnąc się w górę tarasy prowadzą mnie do frontonu spalarni zwłok. Drzwi główne bez klamek — nad nimi złocą się litery jakiejś sentencji. Za kilkoma żalobnikami wsuwam się bezszelestnie po czerwonym chodniku kokosowym do kaplicy. Kilkanaście osób znajduje się w jej wnętrzu. Niesamowita pustka wioną nagie, skąpo zdobione, szare ściany. Wśród ciemnych, marmurowych filarów błyszczą światła elektryczne. Wzrok pozbawiony oparcia biegnie ku przedniej ścianie, przed którą jaśnieje stos kwiecista. Zimne, chociaż jeszcze żywe, bo świeżo zerwane kwiaty zastłaniają czerń trumny. Przed nią niewielki ołtarzyk, otoczony z dwóch stron zielenią.

Powoli płyną chwile oczekiwania, a tym czasem kaplicę wypełniają poczynają coraz to liczniejsi żalobnicy. Cicho suną postacie,

obojętnie mijają stojące po bokach pod chórem ozdabiane urny, ozdobione barwnymi podobiznami spopielenych, dawnych „klientów“ krematorium — stają na chwilę w skupieniu nawprost trumny, by w moment później — bez słowa i jakiegokolwiek ruchu — zająć miejsca w rzędach krzesel. W dłoniach żalobników czernią się wysokie cylindry.

Niczym nie zmacona cisza drzwoni w uszach niemile.

Niebawem zaczyna się ceremonia „pogrzebowa“, ponura i długa. Odzywają się organy, przy ołtarzu pojawia się pastor, odmawia modlitwę, z patosem prawi o zasługach zmarłego. Przez godzinę prawie w ciszę padają jego słowa, dziwnie działające na nastroj w tym otoczeniu.

Po chwili znów odzywają się organy, podnosi się śpiew — cichy, jakby wymuszony i ciężki. Nie dziwię się temu. Ponura ceremonia „pogrzebowa“ działa ujemnie na nastroj. Nie zapominam ani na moment,

że jestem intruzem w tym środowisku, a jednak czuję ucisk w krtani. Miłkną organy, znów panoszy się dokuczliwa cisza, którą wreszcie przerywa miły dla ucha, jedyny w swym rodzaju dźwięk rozdręganego struny wiolonczeli. Solowy koncert dobrego muzyka na chórze.

Nielada wielkość zgaszoną pochłoną za chwilę płomienie...

Ceremonia dobiega końca — następuje moment z ciekawością przeze mnie oczekiwany. Okwiecona trumna — powoli, majestatycznie i niepowstrzymanie sunie na barkach dźwigów w dół, by — jak na scenie dobrze pod względem technicznym wyposażonego teatru — zniknąć bezgłośnie pod posadzką.

Pospiesznie wymykam się z penurej kaplicy.

Gonią mnie wzruszające szluchy płaczącej niewiasty w czerni — zapewne wdowy rozstającej się z mężem na zawsze...

Nie zatrzymany przez nikogo schodzę po

kilku stopniach w dół — na obszerny, budynkami otoczony dziedziniec. Nawprost wejścia pod łukowymi sklepieniami poddusza widzę osiem czarnych, gładkich bram. To wejścia do kostnicy, gdzie ciała zmarłych czekają na swoją kolejkę. Przypuszczenia moje potwierdza ślaniająca się na nogach, milcząca postać niewieścia, która ukazała się przed jedną z czarnych bram. Jasna smuga słońca, przedzierająca się przez otwartą bramę wjazdową dziwnym odcina się na tym tle kontrastem.

Staję przed otwartymi na całą szerokość drzwiami wiodącymi do... Hadesu gdańskiego krematorium. Przed wejściem do ognistego przybytku, niezmiernie różniącego się od typowej fabryki, widnieje napis zabraniający przekroczenia progu sutereny. Posuwam się do następnego otwartego drzwi. W tym samym momencie okwiecona trumna lekko detyka posadzkę spalarni. Nie przerywając rozmowy z towarzyszami — podchodzi do niej w brązowym drelich odziany palacz i... bezceremonialnie ściąga z wieka kwieciste wieńce... W półmroku mający czarna trumna obnażona z liczących dowodów pamięci, złożonych przez przyjaciół zmarłego, oddających mu ostatnią posługę...

O piętro wyżej drga jeszcze powietrze wstrząśnięte przez piszczały organów, nad zasłoniętym otworem, który pochłonął trumnę — lka wstrząsająco nieutulona w żalobie kobieta w czarnym welonie...

Dziwny i przejmujący to kontrast: dwa światy oddzielone betonową posadzką.

W „Hadesie“ wre tymczasem praca. Brązowy sługa podziemi po raz drugi podchodzi do trumny, odrzuca jej wieko... W skąpem świetle bieli się postać obojętnej na wszystko ofiary całopalenia. Sprawnie i bez sentymentów pracują wykwalifikowani funkcjonariusze spalarni. Ludzie ci — zastępujący sprawiedliwie na nazwę ludzi bez nerwów... i uczuć — nie tracą czasu.

Przecież zaraz skończy się „pogrzeb“ u góry, a uczestnicy ceremonii niedierpliwie się będą, oczekując końca obrządku.

Nie przeszkadzam im w pracy. Stanowiłoby obserwatora z „przyzwyczajonej odległości“ tkwiącego przed progiem uchylonych drzwi — najbardziej mi odpowiada.

Zwłoki zmarłego niebawem nikną mi z przed oczu. Pochłanianie je rozgrzany, olbrzymi piec z cegły szamotowej, opalany koksem.

Wbrew opowieściom świadków kremacji zwłok — rodzina zmarłego nie obserwuje niesamowitej sceny spalania w podziemiach. Nie widzą też „specjalnych“ oszkolonych otworów w piecu, przeznaczonych do obserwowania procesu kremacji. Nawet po zbawionym nerwów „sługa Hadesu“, nie wykazuje chociażby zawodowej ciekawości. Obojętnym spojrzeniem ocenia łańcuch piekielnej sytuacji w piecu i powraca do dalszych czynności.

Spec ten wie, że tysiąckilkuset-stopniowa temperatura bez jego udziału spopieli ciało powierzone fachowej obsłudze tego zakładu „pogrzebowego“.

Ciało nieboszczyka nie długo opiera się działaniu hutniczej temperatury dobrze nagrzanego pieca. Pod wpływem żaru ciało kurczy się gwałtownie, maleje, przeżarte piekielnym gorącym zwęglą się, kruszy i rozsypuje w pył, zamienia w proch — z którego powstało... Olbrzymia ilość materii przelatacza się w gazy, które ulatują przez dymiący komin kaplicy.

Na ruszcie zostaje popiół, który znów obojętnie zbiera do urny... oprawca.

Opuszczam mój posterunek, nie czekając na zakończenie ceremonii „pogrzebu“ urny.

Z uczuciem ulgi wydostaję się na rozświetloną aleję kasztanową, zostawiając za sobą nagrobki sterczące nad kwadratowymi mogiłami... SKŁ.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej...

Wyrok skazujący w mieszkaniu oskarżonej 73-letniej staruszki

Niezwykłą rozprawę karną przeprowadził sąd okręgowy w ub. tygodniu.

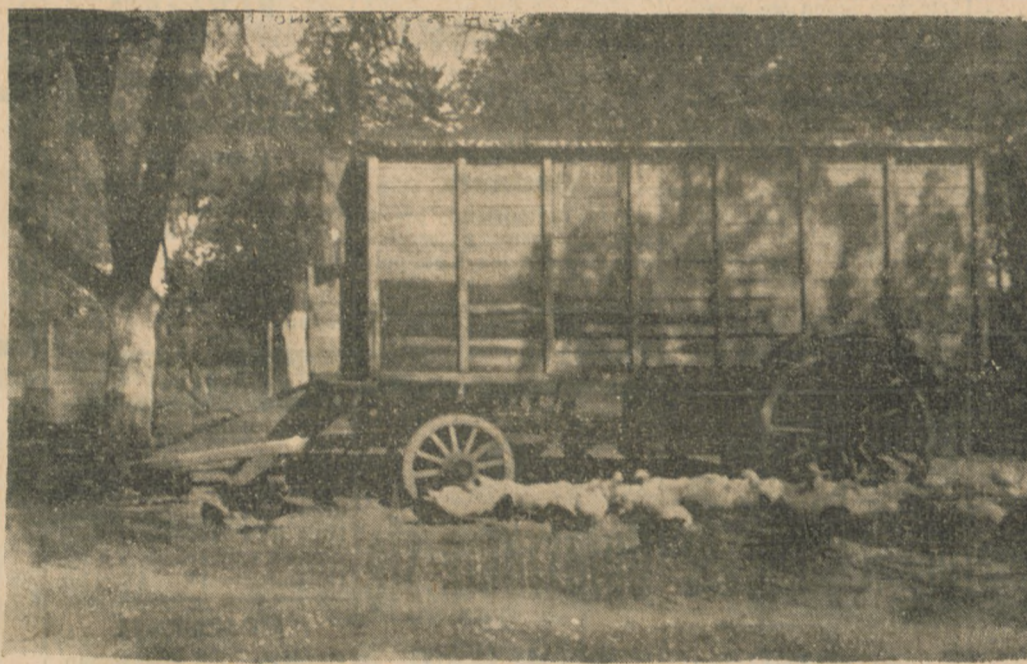
Wobec niemożności przybycia na salę sądową 73-letniej oskarżonej mieszkanki Małego Kacka, niejkiej Trzebiatowskiej, sąd pod przewodnictwem wiceprezesa sędzi. Marzy - Kryczyńskiego udał się do mieszkania oskarżonej i przeprowadził rozprawę w jej mieszkaniu.

Rzecz prosta, do Małego Kacka po-

fatygować się musieli również świadkowie wezwani na rozprawę.

W wyniku przewodu sąd skazał oskarżoną akuszerkę za dokonanie nie dozwolonego zabiegu na jednej z mieszkanki Kacka na rok więzienia, grzywnę i pozbawienie praw obywatelskich przez przeciąg 5 lat. Wykonanie kary pozbawienia wolności zawiesił sąd schorowanej akuszerce na okres 5 lat.

Z działu: Pomorze przodujące województwo w kulturze rolnej

Wzorowy kurnik przenośny w Zakładzie doświadczalnym Pomorskiej Izby Rolniczej w Końcówkach.

O zwiększenie zakupu spirytusu w gorzelniach pomorskich

przez Monopol Spirytusowy

Ze zbiorów wszystkich płodów rolnych w roku bieżącym jedynie zbiór ziemniaków na Pomorzu nie ucierpiał od klęsk żywiołowych tegorocznych i zapowiada się normalnie. Z uwagi na to, wobec szczupłych możliwości eksportu ziemniaków zagranicę w roku bieżącym sprawa zbytu ziemniaków nabiera specjalnego znaczenia zwłaszcza w powiatach najbardziej poszkodowanych, gdzie ziemniak będzie uierzadko **jedynym ziemiopłodem na zbył.**

W takim stanie rzeczy Pomorskie Towarzystwo Rolnicze wystąpiło do Państwowego Monopoliu Spirytusowego z prośbą znacznego zwiększenia dla gorzelni pomorskich kontyngentu zakupu spirytusu w kampanii 1937/38.

Jak wiadomo bowiem, odpuść spirytusu przez gorzelnie pomorskie skurczył się bardzo znacznie, wyjątkowa zaś sytuacja roku bieżącego wymaga poważnego zwiększenia przerobu ziemniaków przez gorzelnie i w ten sposób odciążenia rynku ziemniaczanego.

Ponadto Pomorskie Towarzystwo Rolnicze wysunęło drugi postulat — **ustalenia cen za spirytus na poziomie opłacalnym.** Dotychczas bowiem ceny płacone przez Monopol Spirytusowy w województwach zachodnich były **najniższe** od cen ustalonych dla wszystkich innych województw, a rozpiętość cen pomorskich w stosunku do województw wschodnich dochodziła do 10—13 zł. na 1 hektolitrze 100% spirytusu, co w przeliczeniu na ziemniaki (1 hl = 10 q ziemniaków) wynosiło 1 — 1,30 zł. na 1 q. Tymczasem zaś wiadomo, iż tak **robocizna jak i obciążenia podatkowe i specjalne są na ziemiach zachodnich najwyższe.**

Sądzić wypada, iż z uwagi na tegoroczną niezwykle ciężką sytuację rolnictwa pomorskiego, i najsilniej poszkodowanego przez klęski żywiołowe od wszystkich innych województw, spowodują władze monopolowe do **przychylnego rozpatrzenia wniosków Pom. Tow. Rolniczego.**

Pomoc Rządu dla pasiek Pomorza

Warszawa. Niepomyślny przebieg pogody odbił się w r. b. szczególnie niekorzystnie na gospodarce pasiecznej.

W wyniku starań, podjętych przez Ministerstwo Rolnictwa i R. R. Ministerstwo Skarbu przyznało podwyższone normy cukru bezakcyzowego dla najbardziej dotkniętych klęską głodową terenów: Małopolski, Śląska, Pomorza, Wielkopolski, Wołynia, Lubelszczyzny oraz woj. warszawskiego i kieleckiego. (Pat).

